

Vonnisnummer	2018/ 1603
Rolnummer	11G039165
Systeemnummer	11RG39165
Repertoriumnummer	
Notitienummer parket	GE66.97.917-11
Datum van uitspraak	5 juni 2018
Naam beklaagden	1. 2.

HOGER BEROEP

op 20 juni 2018 door
 op 22 juni 2018 door het hof van logen
 op 29 juni 2018 door
 op 2 juli 2018 door het ON tegen

(2^e del.)(2^e del.)(1^e del. KP)(1^e del. LP)

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

2985 1. [redacted], ondernemingsnummer [redacted], met
maatschappelijke zetel te [redacted]

2916 2. [redacted], vleeshandelaar, geboren te [redacted]
[redacted] op [redacted], wonende te [redacted]

beklaagd van:

de eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a

(het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te [redacted], kadastraal
gekend als [redacted], eigendom van [redacted],
met maatschappelijke zetel te [redacted],
ondernemingsnummer [redacted]

namelijk: het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van
bouw materiaal (500 m³ kasseien)

te , in de periode van 15 november 2011 (datum vaststellingen - s t u k 1) tot en met 23 februari 2016

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

de eerste en de tweede

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als immobiliënmakeiaar.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te (art. 6.3.1.§6 VCRO). Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 3 oktober 2017.

Bij tussenvonnissen van 3 oktober 2017 werd meester Marc Deboel, advocaat te , aangesteld als lasthebber ad hoc voor

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 5 december 2017. Er werden conclusietermijnen bepaald.

Op 5 december 2017 werd op vraag van de verdediging de behandeling van de zaak uitgesteld naar de terechtzitting van 17 april 2018 teneinde de beklaagden zich in regel te laten stellen door hetzij de kasseien te verwijderen, hetzij een vergunning over te leggen.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de hersteivordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door J. Ostyn, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklagde, vertegenwoordigd door de lasthebber ad hoc, meester Marc Deboel, advocaat te 9000 Gent, Coupure 5;
- het verweer van de tweede beklagde, bijgestaan door meester Peter Van Melkebeke, advocaat te 9000 Oudenaarde, Einestraat 22.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. De eerste beklagde is eigenaar van een perceel te

De eerste beklagde wordt bestuurd door de met als vaste vertegenwoordiger de tweede beklagde, en door de waarvan de tweede beklagde eveneens de vaste vertegenwoordiger is.

Volgens het gewestplan " (Koninklijk Besluit van 14 september 1977) ligt het perceel in parkgebied.

Ook volgens het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ligt het in parkgebied.

Naar aanleiding van een klacht stelde een controleur van de Afdeling bouw- en woontoezicht van de stad BWT) op 15 november 2011 vast

dat op het perceel ongeveer 500 m³ kasseien werden opgeslagen, en dit zonder stedenbouwkundige vergunning

Deze kasseien werden door de beklaagde aangekocht bij het stadsbestuur van . Hij had de bedoeling om met deze kasseien de (openbare weg) te verharderen.

5. ! werd op 20 december 2011 verhoord en verklaarde dat hij de kasseien had gekregen van de Stad : om ermee op zijn kosten de ! en de ! opnieuw aan te leggen. Hij zou een stedenbouwkundige vergunning aanvragen begin 2012. De Stad : had geëist dat de kasseien zouden verwijderd worden op hun oorspronkelijke plaats, zodat hij ze voorlopig op de weide liet leggen.

Op 30 maart 2012 verklaarde de beklaagde dat hij een stedenbouwkundige vergunning had aangevraagd voor de aanleg van de wegverharding.

Op 16 augustus 2012 gaf het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning voor de werken enkel op de eigendom van de beklaagden zelf maar niet voor het openbaar domein.

Op 27 mei 2014 stelde de politie vast dat de werken nog niet volledig waren uitgevoerd.

! werd op 30 mei 2014 en 23 februari 2016 opnieuw verhoord en verklaarde dat de overige kasseien zouden gebruikt worden voor andere verhardingen op zijn domein. Al die tijd, tot nu, bleven ze echter liggen.

Beoordeling

6. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

7. Ten onrechte werpt de tweede beklaagde op dat de redelijke termijn is overschreden.

Overeenkomstig artikel 6.1 E.V.R.M. en art. 14 I.V.B.P.R. heeft eenieder, bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, recht op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. De behandeling van een strafzaak mag immers niet onredelijk lang aanslepen. De beklaagde mag niet onredelijk lang in de onzekerheid blijven omtrent de uitspraak en zijn daaraan verbonden lot.

De redelijke termijn gaat in op de dag waarop de betrokkene in beschuldiging wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van een strafvervolging leeft, en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name omdat hij verplicht is geweest bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die tegen hem werden ingebracht.

De beklaagde kan bezwaarlijk voorhouden dat hij leefde onder dreiging van een strafvervolging en dat dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand.

Uit de verklaringen blijkt dat de tweede beklaagde helemaal niet onder de indruk was van het feit dat er een proces-verbaal werd opgesteld. Uit de historiek blijkt dat de illegale toestand bleef duren ondanks de controles en verhoren.

Het is dan ook niet geloofwaardig dat de beklaagde leefde onder een dreigende vervolging en dit een ernstige weerslag op zijn persoonlijke toestand zou gehad hebben.

Bovendien moet in concreto nagegaan worden of de redelijke termijn is overschreden. Daarbij kan naast de complexiteit van de zaak rekening gehouden worden met de houding van de beklaagden en het gedrag van de gerechtelijke overheid.

Uit het dossier blijkt dat de beklaagden kansen werden geboden om zich in regel te stellen. De beklaagden hebben de illegale toestand laten voortduren.

Ook tijdens de behandeling van deze zaak werd voor de rechtbank nog aangedrongen op uitstel van behandeling van de zaak.

De houding van de administratieve en gerechtelijke overheid waarbij gestreefd wordt naar een regularisatie en minnelijke afdoening, is in het voordeel van de beklaagden. De termijn die daarvoor nodig is kan geenszins nadien door de beklaagden worden aangewend om een overschrijding van de redelijke termijn in te roepen.

Dit aanvaarden zou contraproductief zijn en elke andere afdoening dan strafrechtelijke vervolging van milieudelicten ernstig bemoeilijken.

De redelijke termijn is niet overschreden.

8. De herhaalde vaststellingen en de foto's in het dossier spreken voor zich.

De beklaagden hebben wel degelijk het perceel langdurig, en dus gewoonlijk gebruikt voor de opslag van materialen, zijnde de kasseien. Zij beschikten daarvoor niet over een stedenbouwkundige vergunning.

De telastlegging is bewezen.

De verzwarende omstandigheid is eveneens bewezen. De eerste beklagde is immers immobiliënmakelaar.

9. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap of zijn voor haar rekening gepleegd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersonen en natuurlijke personen is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de tweede beklagde bestuurder is en de beslissingsmacht had in de eerste beklagde.

Hij pleegde de misdrijven wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij een misdrijf pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De tweede beklagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Straf

10. Krachtens artikel 6.2.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

11. Het openbaar ministerie vorderde een geldboete van 2.000 euro voor beide beklaagden.

12. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

13. De beklaagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

Door het gebruik van het perceel naar eigen inzicht hebben de beklaagden langdurig reële schade toegebracht aan de ruimtelijke ordening. Het perceel ligt in parkgebied.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Bij het bepalen van de boetes houdt de rechtbank ook rekening met de financiële draagkracht van de beklaagden en de omvang van de inbreuken.

De hierna bepaalde geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

14. Op 14 november 2013 vorderde het college van burgemeester en schepenen het herstel door de verwijdering van de kasseien.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich op 25 november 2013 aan bij de vordering van het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderen het herstel te doen uitvoeren binnen de 6 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Het college van burgemeester en schepenen vordert eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid van het vonnis wat betreft het herstel.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 20 februari 2014 een positief advies.

15. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel werd nog niet uitgevoerd en is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de ruimtelijke ordening. Het perceel ligt in parkgebied.

16. Gelet op de omvang van de gevorderde werken en de lange tijd en vele kansen die de beklaagden reeds kregen is een termijn van 6 maanden voldoende als hersteltermijn.

17. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevoien herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag

ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

18. Om verdere vertraging in de uitvoering van het herstel te vermijden wordt het vonnis wat het herstel betreft uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

KOSTEN en BIJDAGEN

19. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

20. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

21. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

22. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

23. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt | | ' voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro.

Veroordeelt | | ' tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke

Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt [ ] voor de hierboven bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt [ ] tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** op het perceel gelegen te [ ], kadastraal gekend als [ ], door het verwijderen van alle kasseien.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens ' en ' ten voordele van het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf heden.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

KOSTEN

Veroordeelt ' en ' hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 270,46 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **5 juni 2018**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe